

[Valdemar Thomsen.]

Bemyndigelse, hvor det drejer sig om mod en Kommunalbestyrelses Ønske at kræve en Byplan.

Jeg maa maaske have Lov til at sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger om Realkrediten og Forholdet til Byplanens Forberedelse, at jeg tror ikke rigtig paa, at der foreligger i Almindelighed nogen Fare af den Slags, det ærede Medlem her peger paa. Forholdet er dog det, at de Laan, der staaar i de Ejendomme og Grundarealer, hvorpaa der nu skal lægges en Byplan, er givet under den hidtidige Benyttelse, og det, Loven kræver, er, at Arealerne ikke maa bruges til andet end hidtil. Med andre Ord, man kan under Forberedelsen almindeligvis blive ved med at drive sin Virksomhed og svare sine Renter af Laan, der er stiftet under Hensyn til Benyttelsen af Grundene. Men for saa vidt man har stiftet Laan, og Realkrediten er gaaet ind paa at give Laan, med fremtidige Muligheder, med en Grundprisudvikling, derunder bestemte Bebyggelsesforhold, for Øje, saa ser jeg ikke, at det offentlige skylder Realkrediten det mindste i saa Henseende.

J. S. Foget: Jeg fremførte under mit første Indlæg to Punkter, som jeg ønskede ændret. Det sidste, nemlig en Ændring af § 16, har den højtærede Minister ikke omtalt. Jeg kan selvfølgelig ikke forlange, at Ministeren skal omtale det, men jeg vil meget henstille, at man behandler dette Spørgsmaal velvilligt og søger, om ikke § 16 kan faa en mindre rigoristisk Udformning end den, man har givet den.

Ministerens Udtalelse om, at dette, at man paalægger Udformning af en Byplan, ikke kan have noget beskæftigelsesmæssigt Formaal, kan i og for sig være rigtig, saafremt man ikke netop havde formet § 1 saaledes — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„saafremt dette ikke sker, selv foranledige udarbejdet og gennemført en Byplan....“.

Hvis der kun havde staaet: „udarbejdet en Byplan“, vilde Ministeren have Ret, men der er vedføjet: „og gennemført“. Naar man kan forlange, at Byplanen bliver gennemført efter Ministeriets Plan og inden for det Tidsrum, Ministeriet paabyder, kan man sikkert ikke komme uden om, at denne Lov vil kunne benyttes til beskæftigelsesmæssige Formaal og altsaa til andre Formaal, end det egentlig var Meningen.

Jeg ønsker ikke at komme ind i nogen Polemik med det ærede Medlem Hr. Krag.

Det ærede Medlem sagde, at Interessen for Spørgsmaalet sikkert ikke var stor. Det kan godt være, at det er *min* Opfattelse, der er forkert, men jeg synes, at netop det, at Interessen for Sagen ikke er tilstrækkelig vaagen i Befolkningen, paalægger Lovgiverne et endnu større Ansvar, da det, det her drejer sig om, jo ikke er et Spørgsmaal, der udelukkende angaar Dagen i Dag, men i Særdeleshed angaar Fremtiden — er et Spørgsmaal om, hvorledes Byerne skal ligge i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var pessimistisk med Hensyn til en Ændring af de gamle Byer. Det kan være meget rigtigt, at det maaske vil være længe, inden de gamle Byer ændres, men en Forudsætning for, at de ændres, er jo dog, at vi har en Plan at ændre dem efter, og hvis der findes en saadan Plan for hver enkelt By, vil man, hvor som helst der foretages Ændringer, kunne gennemføre Planen gradvis, efterhaanden som de gamle Bygninger rives ned og bygges om.

Hans Hansen (Rørby): Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans Tilsegn. Da jeg fremdrog Spørgsmaalet om Sanering af de københavnske Boligforhold, nævnte jeg udtrykkeligt, at det var et Kapitel for sig, selv om det var et Led i det samlede Hele.

Den højtærede Indenrigsminister var i Tvivl om, hvorvidt jeg havde Ret i den Opfattelse, at Livet ikke lader sig lægge i Ramme. Jeg vil her henvise til, at jeg nævnte et bestemt Eksempel, nemlig Havnearealet ved Hanstholm, som til Overflod er Bevis paa, at man er gaaet frem efter en fejlagtig Plan, idet det viser sig, at Byen rejser sig uden for det Areal, Staten har eksproprieret. Naar det er Tilfældet, er enhver Byplan ved Siden af; det levende Liv lader sig nu engang ikke lægge i Ramme.

Den højtærede Minister sagde, jeg var filosofisk. Jeg ved ikke rigtig, hvad Ministeren lægger ind i dette Ord. Jeg ved ikke, om det er Filosofi at sige, at S-Banen har skabt Værdistigninger paa op til maaske 25 Mill. Kr. for Folk, der ikke har haft større Lod eller Del i Anlægget end andre, eller at sige, at Raadhuset og Raadhuspladsen har betydet Værdistigninger omkring Raadhuset, hvis Beløb er 10—12 Gange saa stort som den Sum, det har kostet at bygge Raadhuset. Ministeren maa for mig kalde det, hvad han vil, men det er Kendsgerninger, man ikke kommer uden om. Alt, hvad vi foretager os, selv Ministerens Rottejagt, hvorved nogle Rønner renses for Rotter,